

ת"ד 97/06/11 - מדינת ישראל נגד איסק שביינשטיין

03 מרץ 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 97-06-11 מדינת ישראל נ' שביינשטיין
98-06-11

בפני כב' השופטת רות רז
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
איסק שביינשטיין

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אלינה פינצי

ב"כ הנאשם - עו"ד שמיה

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נהיגה רשלנית, נהיגה נגד כיוון התנועה, גרימת חבלה של ממש, עזיבת מקום התאונה, אי הגשת עזרה לנפגע, אי מסירת פרטים ואי הודעה על תאונה.

בתאריך 15.05.2011, בשעה 17:24, נהג הנאשם בכיוון ההפוך לכיוון הנסיעה המותר בכביש היציאה מכביש 20 לרחוב משה דיין בראשל"צ. הנאשם נהג ברשלנות ובקלות ראש, חסם דרכם של משאית ואופנוע שנסעו מולו ופגע חזיתית באופנוע. עקב ההתנגשות נגרמו נזקים לכלי הרכב ונהגת האופנוע נחבלה בגופה חבלות של ממש, חבלות בראש וברגל ימין, לרבות חתכים ברגל ימין שהצריכו תפרים. הנאשם עזב את מקום התאונה ללא הגשת עזרה לנהגת שנפגעה, ללא דיווח למשטרה על קרות התאונה וללא מסירת פרטיו כמתחייב על פי חוק.

ב"כ המאשימה עתר להשתת מאסר בפועל בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה ממושכת, פסילה על תנאי וקנס עקב חומרת העבירות והחבלות הקשות שנגרמו לנהגת. ב"כ המאשימה הפנה את בית המשפט לעברו התעבורתי של

עמוד 1

הנאשם אשר נוהג משנת 2000 ולחובתו 4 הרשעות קודמות.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם. מדובר בנאשם יליד שנת 1948 שעלה לארץ מבריה"מ וחווה קשיי קליטה. הנאשם אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי ועברו התעבורתי אינו מכביד. הנאשם איננו בקו הבריאות וסובל מבעיות בריאותיות שונות ועקב כך עובד כיום בהיקף מוגבל. הנאשם נפסל עד תום ההליכים ולמרות שחלפה שנה מיום הפסילה ורשאי היה לחדש את רישונו לא עשה כן. הנאשם הפנים את חומרת התנהגותו. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בעובדה כי תוצאות התאונה קלות ועתר להימנע מהטלת עונש של מאסר.

קביעת מתחם העונש ההולם

במסגרת השיקולים לגזירת הדין, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה, קביעת יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. מדיניות הענישה אמורה להעביר מסר ברור כי מי שבהתנהגותו פוגע בערך חברתי של בטחון ושלווה הציבור ובחקירת המשטרה, ייענש בחומרה.

בעבירות של גרימת תאונות דרכים בנהיגה רשלנית ובמיוחד כאשר מצטרפות לכך עבירות של עזיבת מקום תאונה ואי הגשת עזרה או פרטים לנפגע, יש לתת לאינטרס הציבורי את המשקל העיקרי. על העונש לשקף את הפסול והכיעור המוסריים שיש בהתנהגות של נהג אשר בורח מזירת תאונה לאחר שגרם לתאונה, מבלי להגיש עזרה לנפגע ומבלי למסור פרטיו לנפגע או למשטרה.

נסיבות התאונה חמורות ורמת הרשלנות שבאופן נהיגת הנאשם גבוהה. הנאשם נסע נגד כיוון התנועה והפתיע את נהגת האופנוע שנסעה מולו בכיוון הנסיעה המותר. כתוצאה מן הפגיעה באופנוע נפלה הנהגת לכביש ונחבלה, ובמצב זה כשהיא שכובה על הכביש ויוצרת קשר עין עם הנאשם, המשיך הנאשם בנסיעה מבלי לעצור את רכבו. הנאשם עזב את המקום כשהוא פועל בניגוד לחובה הקבועה בחוק ובניגוד לחובתו המוסרית. הנאשם לא הזמין למקום את שירותי ההצלה, משטרה ומד"א, ולא המתין במקום עד להגעתם על מנת לוודא כי הנפגעת מקבלת טיפול רפואי. הנאשם גם לא דיווח מיד למשטרה על קרות התאונה. רק בשעות הערב, לאחר שבנו ובתו נקראו על ידי המשטרה לאתר את הנאשם, הוא נמצא בבית ידידה באשקלון כשהוא שיכור. גרסתו כי הרכב נגנב וכי אדם אלמוני נהג ברכב נדחתה על ידי לאחר שמיעת הראיות.

בת.ד. 2760/08 מ.י. נ' ש.שרון בבית המשפט לתעבורה בירושלים התייחס כבוד השופט א' טננבוים לתכלית הענישה בעבירות לפי תקנה 144:

" בבואנו לשקול את הענישה הראויה למקרה זה, יש ליתן את הדעת לאינטרס הציבורי ולערכים החברתיים שעליהן מנסים אנו להגן. בריחה של נהגים/ות ממקום התאונה מבלי להשאיר פרטים מזהים הינה התנהגות שעלינו להוקיע מהחברה כאן ועכשיו. מדובר בהתנהגות המלמדת על בריונות לשמה ואשר אינה עולה בקנה אחד עם המוסר. עלינו לגנותה ולסלוד ממנה בכל מחיר....יש הכרח ליצור אווירה שבה יהיה ברור לכל נהג/ת כי הדבר חמור ביותר

מבחינת החוק והציבור הוא להימלט מהמקום או אפילו לנסות להימלט. "

הנאשם שלפני לא הואשם בעבירת הפקרה לפי סעיף 64א לפקודת התעבורה, אך גם ביצוע העבירות בהן הורשע, לפי תקנה 144(א)(1-4) לתקנות התעבורה, מחייבת ענישה ממשית, מוחשית ומרתיעה.

בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל עד שנה ופסילה מרתיעה לתקופה של חודשים ועד שנים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם נוהג בארץ משנת 2000 ועברו התעבורתי תקין. לחובתו 4 הרשעות קודמות, כולן ברירות משפט, עבירה אחרונה משנת 2004.

התאונה מהווה אירוע חריג וחד פעמי על רקע וותק הנהיגה של הנאשם והתנהגותו בכביש בדרך כלל.

הנאשם עבד כמנופאי אך לאחרונה עקב מצבו הבריאותי צמצם את שעות עבודתו ושכרו נפגע. הוגשה חוות דעת חיובית ממקום עבודתו של הנאשם.

הנאשם יליד 1948, עלה לארץ מבריה"מ ולדברי ב"כ חווה קשיי קליטה.

לפני חוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

לאחר ששקלתי את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם והתחשבתי בנסיבותיו האישיות, עברו התעבורתי התקין וגילו, החלטתי להשית על הנאשם את העונשים כדלקמן :

3 חודשי מאסר שירוצו בביצוע עבודות שירות בקרן לשיקום מוגבלים ברח' רמז 30 אשקלון. על הנאשם להתייבב לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה בבאר שבע ביום 25.3.14. מוסבר לנאשם שהמקום שהוצע לו לביצוע עבודות השירות הינו מקום שהולם את צרכיו הרפואיים. אם לא יסתגל למקום הנוכחי לא יוכל הממונה למצוא עבורו מקום חילופי ועבודתו תופסק ויהיה עליו לרצות את התקופה בכלא ממש.

30 חודשי פסילה בפועל. הפסילה תמנה מיום הפסילה המנהלית והמשכה בפסילה עד תום ההליכים.

7 חודשי מאסר על תנאי אם יעבור הנאשם עבירות של נהיגה בזמן פסילה או עבירה לפי תקנה 144א(1-4) לתקנות התעבורה.

6 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים.

קנס בסך 3000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב 5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.6.14.

זכות ערעור כחוק

ניתנה והודעה היום א' אדר ב תשע"ד, 03/03/2014 במעמד הנוכחים.

רות רז, שופטת

הוקלד על ידי טובה גבע